

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. Sager: Ogsaa jeg kan ligesom det ærede Medlem udtale min Tilfredshed med at have erfaret, at Ministeriet har stået paa det i Gaar angivne Standpunkt, saa længe det har været til. Jeg er saa meget mere tilfreds med at have faaet en hertil sigtende Erklæring, som det først nu efter 2 1/2 Aars Forløb endelig har været os muligt at faa den klar og utvetydig. Den højtærede Konseilspræsident er altsaa nu i det lykkelige Tilfælde, at han for saa vidt har tilfredsstillet dette Ting's Flertal. Jeg kan kun dertil knytte en Udtalelse af det Haab, at ligesom den højtærede Minister for sit eget og hans Ministeriums Bedkommende klart og bestemt har erklæret ikke at kunne indlade sig paa Udstedelsen af provisoriske Finanslove, saaledes vil Ministeriet ogsaa yde sin Medvirkning til Opnaaelsen af det næste Skridt, som er at forebygge Muligheden af, at der nogen Sinde skulde kunne komme et andet Ministerium, som stillede sig paa et andet Standpunkt.

Konseilspræsidenten (Reedtz Thott): Jeg skal ikke indlade mig nærmere paa dette Spørgsmaal, som allerede er besvaret fuldt ud, tilfredsstillende.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Apanager for Hans kongelige Højhed Prins Waldemar og for Hans kongelige Højhed Prins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1605—6.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Meyer: Der har som bekendt altid mellem de lærde været Uenighed om, hvorvidt Historien gentager sig eller ikke; men man er der vistnok kommet til det Resultat, at man tør paastaa, at den gentager sig, om end stadig i forandret eller udvidet Form. Jeg mener ogsaa, at dette passer paa det Forslag, der nu foreligger til Behandling, baade Forslaget om Apanager og Forslaget om Medgift. Sidste Aar bekræftigede vi os med Spørgsmaalet om Apanager til de to Prins'er. I Aar have vi faaet Medgiften med. Det Beløb, der kræves til Kongehuset, er altsaa i Aar blevet forøget med 120,000 Kr., som Medgiften andrager. Naar man nu vil undersøge, hvilke Forpligtelser Rigsdagen har til at bestæftige sig med Bevillinger i den Retning, saa fremgaar det af Grundlovens § 10, at for Medlemmer af det kongelige Hus kan der bestemmes Apanager ved Lov. Det er alt. Ud over dette findes der intet, som antyder, at der er en bindende Pligt for Rigsdagen til at vedtage Love, hvorved der tilstaaes det kongelige Hus Medlemmer Apanage eller Medgift. Det er rigtigt, at det har været en Regel tidligere at bevilge Pengene i saa Henseende, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at fordi tidligere Rigsdage have bevilget saadanne Pengene, forekommer det mig ikke, der er nogen bindende Grund for den Rigsdag, der nu er samlet, til at gøre det samme. Jeg maa i alt Fald paa mit Partis Vegne mene, at der er al Grund til at anbefale, at man modsætter sig Bevillingerne, da de kræves paa en Tid, hvor der i saa mangfoldige Retninger fremkommer Dunster om Tilskud, som maa stiges at være i høj Grad mere produktive end disse. Jeg skal i Anledning af dette Forslag tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Land, i hvilket netop for Djæbliffet Apanagespørgsmaalet staar paa Dagsordenen, nemlig Italien, hvor der er en ret ejendommelig, man kunde gerne sige Strid, mellem Kongen og Regeringen angaaende Apanage til Tronfølgeren. Forsfatnings § 21 foreskriver nemlig, at der skal tilstaaes Tronfølgeren Apanage, men Kongen har hidtil modsat sig dette, formentlig af den Grund, at han mener, at det maatte være muligt af de Kongen tilstaaede Midler at udrede, hvad der kræves til Prinsens Underhold. Denne lille Kontrovers har antaget en saadan Karakter, at man har maattet indlade sig paa et Kompromis, da begge Parter synes at ville holde fast ved deres Opfattelse, og dette Kompromis gaar ud paa, at vel skal Kron-